

Rb Amsterdam, 16 mei 2007, Rosenthal-Engels

AUTEURSRECHT

Beslag-exceptie voorwerpen voor eigen gebruik

Beroep op artikel 29 Aw valide

Resteert met betrekking tot artikel 29 Auteurswet de vraag of Arnold zelf inbreuk heeft gemaakt op het betreffende auteursrecht. De rechtbank is van oordeel dat dit niet het geval is. Het enkele feit dat Arnold -uit coulanceoverwegingen- zich bereid heeft getoond om tegemoet te komen aan de wens van Rosenthal-Engels om de werken weer in haar bezit te krijgen, is geen verkoop die als inbreuk kan worden gekwalificeerd. Nu gesteld noch gebleken is van andere inbreuken op de auteursrechten gaat de uitzondering van artikel 29 Auteurswet in dit geval op, zodat Arnold ten aanzien van de tekeningen en de dagboekbrief (/dagboekbrieven) -welke dagboekbrief of brieven blijkens het proces-verbaal van de deurwaarder overigens niet in beslag zijn genomen- een beroep toekomt op artikel 29 Auteurswet. Het voorgaande brengt met zich dat de vordering van RosenthalEngels in zoverre zal worden afgewezen

Uitputting

In het verkeer brengen door inschakelen opkoper voor leeghalen woning

Artikel 12b Auteurswet bepaalt dat indien een exemplaar van een werk van letterkunde of kunst door of met toestemming van de maker of zijn rechtsverkrijgende voor de eerste maal in een van de lidstaten van de Europese Unie in het verkeer is gebracht door eigendomsoverdracht, het anderszins in het verkeer brengen van dat exemplaar, met uitzondering van verhuur en uitlening, geen inbreuk op het auteursrecht vormt. Hoewel Rosenthal-Engels stelt dat toestemming van haar voor overdracht van de tekeningen en de dagboekbrief (/dagboekbrieven) ontbrak, is de rechtbank van oordeel dat desalniettemin in het onderhavige geval sprake is van het door Rosenthal -Engels in het verkeer brengen van de tekeningen. Zij heeft er voor gekozen om een opkoper in te schakelen voor het leeghalen van haar woning en het verkopen van de daarin aanwezige goederen. Dat daarbij al dan niet tekeningen en of een dagboekbrief/dagboekbrieven van de zoon zonder haar toestemming zijn meegenomen, komt voor haar rekening en risico. Het had op haar weg gelegen om beter toezicht te houden op de gang van zaken rondom het leeg halen van haar woning. Dit geldt te meer daar door beide partijen is gesteld dat het een grote woning betrof met zeer veel spullen. Aldus is sprake van uitputting van de auteursrechten ten aanzien van de tekeningen en de dagboekbrief (/dagboekbrieven) als bedoeld in artikel 12b van de Auteurswet.

Vindplaatsen:

Rb Amsterdam, 16 mei 2007

(H.C. Hoogeveen)

(...).

zaaknummer / rolnummer: 239836/ HA ZA 02-627 (AV) Vonnis van 16 mei 2007

in de zaak van

[...] ROSENTHAL-ENGELS,

wonende te Amsterdam,

eiseres in conventie,

verweerster in reconventie,

procureur mr. R.E. van Schaik,

tegen

1. de vennootschap onder firma ARNOLD DUIM TER MARSCH VOF,

gevestigd te Amsterdam,

2. [...] ARNOLD,

wonende te [...]

3. [...] TER MARSCH,

wonende te [...],

4. [...] DUIM,

wonende te [...],

gedaagden in conventie,

eisers in reconventie,

procureur mr. A.B. van Zoest ,

Partijen zullen hierna Rosenthal-Engels en Ter Marsch c.s. genoemd worden. Gedaagden

zullen ook afzonderlijk de VOF, Arnold, Ter Marsch en Duim genoemd worden.

1. De procedure

11 . Het verloop van de procedure blijkt uit:

de dagvaarding van 27 februari 2002;

conclusie van antwoord in conventie/ eis in reconventie, met bewijsstukken;

akte overlegging producties van 3 juli 2002 van de zijde van Rosenthal-Engels ;

de conclusie van repliek in conventie/antwoord in reconventie, met bewijsstukken;

conclusie van dupliek in conventie/repliek in reconventie , met één bewijsstuk;

de conclusie van dupliek in reconventie;

het op 21 september 2006 gehouden pleidooi en het daarvan opgemaakte proces-verbaal, met de daarin vermelde stukken.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Rosenthal-Engels is één van de erfgenamen van de op 20 februari 1992 overleden kunstenaar E.I. Engels (hierna: de zoon).

2.2. Medio 2000 is Rosenthal-Engels verhuisd van haar woning aan [...] waar zij sinds 1948 woonachtzaam was, naar een verzorgingshuis. Rosenthal-Engels heeft na haar verhuizing haar dochter, mevrouw [...] Engels (hierna: de dochter), verzocht het huis [...] volledig te ontruimen. De dochter heeft hiervoor een opkoper ingeschakeld, de heer [...]van de Poel. Betaling aan Van de Poel geschiedde met gesloten beurzen, in die zin dat de geldelijke beloning voor Van de Poel bestond uit de opbrengst van de zaken die zich in de woning bevonden. Van de Poel heeft voor de ontruiming van de woning de heer Mevius ingeschakeld.

2.3. Op 17 november 2001 verscheen een artikel in het dagblad Het Parool, waarin melding werd gemaakt van

een verkoop op 16 tot en met 18 november 2001 van een groot aantal zaken (hierna: de collectie), welke afkomstig waren uit de nalatenschap van de zoon. Deze collectie werd op een antiquairebeurs in een sporthal te Haarlem te koop aangeboden door het Amsterdamse antiquariaat De Friedesche Molen voor een bedrag van NLG 7.500,=. Volgens het artikel had De Friedesche Molen de collectie uit de nalatenschap drie maanden daarvoor verkregen via een opkoper die de verzameling slordig opgerold, aantrof bij de opruiming van het huis van Rosenthal-Engels.

2.4. De collectie is op de antiquairebeurs in Haarlem verkocht. Rosenthal-Engels heeft zich na verkoop van de collectie gewend tot de heer Van Stekelenburg, eigenaar van de Friedesche Molen en heeft hem gevraagd in contact te treden met de koper van de collectie, ten einde de collectie terug te krijgen. Op 5 december 2001 deelde Van Stekelenburg aan Rosenthal-Engels mee dat de koper van de collectie bereid was de collectie aan haar te verkopen. Begin januari 2002 heeft de raadsman van Rosenthal-Engels gesproken met Van Stekelenburg. Van Stekelenburg heeft toen de naam en het adres van de koper van de collectie aan de raadsman gegeven. Hierop heeft de raadsman van Rosenthal-Engels telefonisch contact opgenomen met Arnold, gedaagde sub 2, de koper van de collectie. Arnold bevestigde dat hij bereid was de hele collectie voor een bedrag van NLG 12.500,= te verkopen, dan wel alle stukken die geen betrekking hebben op Gerard Kornelis van het Reve, voor een bedrag van NLG 5.000,=.

2.5. Op 30 januari 2002 heeft Rosenthal-Engels beslag doen leggen op de collectie. Blijkens het proces-verbaal van de deurwaarder heeft de slotenmaker op verzoek van de deurwaarder eerst de benedendeur en vervolgens de voordeur van de woning [...] (de woning van Arnold) geopend. Na telefonisch contact met Arnold, die de deurwaarder mee heeft gedeeld dat de roerende zaken waarop beslag gelegd zou gaan worden zich niet bevonden op het op dat moment binnengetreden adres, heeft de deurwaarder de woning verlaten, waarna de slotenmaker de voordeur van die woning en de benedendeur deugdelijk heeft afgesloten. Vervolgens heeft de deurwaarder zich begeven naar de tweede etage van het perceel alwaar de deurwaarder conservatoir (auteursrechtelijk) beslag tot afgifte heeft gelegd op - blijkens het proces-verbaal van de deurwaarder- 29 tekeningen en 3 foto's, welke in gerechtelijke bewaring zijn gegeven aan notaris mr. L.J.W.M. Schroeder. Blijkens de factuur van de deurwaarder zijn bij voornoemde akte twee sloten geopend en is één slot vervangen voor EUR 75,=.

3. De vordering in conventie

3.1. Rosenthal-Engels vordert, kort gezegd, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad:

Primair:

Ter Marsch c.s. te bevelen aan Rosenthal-Engels af te staan alle onder punt 9 van de dagvaarding vermelde zaken (zijnde: tachtig tekeningen, waarvan de zoon de maker was: het betreffen hier voornamelijk portretten van familie en vrienden, persoonlijke dagboekbrieven van de zoon, een tweetal boeken van de auteur Gerard

Kornelis van het Reve met de titels A Prison Song in Prose en Nader tot U, welke boeken beide een persoonlijke boodschap van de auteur aan de zoon bevatten, en een aantal foto's waarop onder andere Reve, die een persoonlijke vriend van de zoon was, staat afgebeeld), zulks op straffe van een dwangsom;

Subsidiair:

Ter Marsch c.s., voor zover vast zou komen te staan dat aan Ter Marsch c.s. ten aanzien van de onder punt 9 vermelde tekeningen en dagboekbrieven een rechtsgeldig beroep op artikel 29 Auteurswet toekomt, te verbieden deze werken zonder toestemming van Rosenthal-Engels openbaar te maken ofte verveelvoudigen, op straffe van een dwangsom;

Zowel primair als subsidiair:

Ter Marsch c.s. te veroordelen om aan Rosenthal-Engels te vergoeden de gemaakte buitengerechtelijke kosten, waaronder de kosten van rechtsbijstand en de beslagkosten, en tenslotte Ter Marsch c.s. te veroordelen in de kosten van het geding.

3.2. Rosenthal-Engels grondt haar vordering primair op artikel 28 Auteurswet en subsidiair op artikel 5:2 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Haar standpunt komt, voor zover relevant, hierna aan de orde.

4. Het verweer in conventie

4.1. Ter Marsch c.s. hebben de vordering gemotiveerd betwist. Hun verweer komt, voor zover van belang, hierna aan de orde.

5. De vordering in reconventie

5.1. Arnold vordert bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad Rosenthal-Engels te veroordelen, op grond van vexatoir gelegd beslag aan materiële schadevergoeding te voldoen een bedrag van EUR 5.000,= en aan immateriële schadevergoeding een bedrag van EUR 7.500,=, althans zodanige bedragen als de rechtbank juist zal achten. Voorts vordert Arnold voor het geval dat de vordering van Rosenthal-Engels in conventie tot afgifte mocht worden toegewezen, Rosenthal-Engels te veroordelen aan Arnold te vergoeden, de aanschafprijs van de collectie in zijn geheel (NLG 6.750,=, althans het equivalent daarvan in euro's) en een vergoeding voor de verrichte conservatiewerkzaamheden (40 uur werk à EUR 25,= per uur, totaal EUR 1.000,=), althans een zodanig bedrag als de rechtbank juist zal achten.

Tenslotte vordert Arnold Rosenthal-Engels te veroordelen in de kosten van het geding.

5.2. Arnold grondt zijn vordering op onrechtmatige daad. Zijn standpunt komt, voor zover van belang, hierna aan de orde.

6. Het verweer in reconventie

6.1. Rosenthal-Engels heeft de vordering gemotiveerd betwist. Haar verweer komt, voor zover relevant, hierna aan de orde.

7. De beoordeling in conventie

7.1. De rechtbank stelt voorop dat hetgeen Rosenthal-Engels heeft aangevoerd omtrent de bevoegdheid van Van de Poel of Mevius omtrent de verkoop van de collectie, alsmede omtrent de openbaarmaking van de collectie door de verkoop door De Friedesche Molen, in deze procedure buiten beschouwing zal blijven voor

zover dit niet ook relevant is ten aanzien van de gedaagden in onderhavige procedure.

7.2. Voor zover Arnold heeft betoogd dat hij alleen als vennoot van de VOF is gedagvaard en niet als privépersoon, stelt de rechtbank eveneens voorop dat dit verweer niet opgaat. Immers Arnold is niet in de hoedanigheid van vennoot gedagvaard. De kwalificatie in de onderhavige dagvaarding "alsmede haar behorend vennoten" is onvoldoende om de conclusie te rechtvaardigen dat Arnold slechts als vennoot is gedagvaard en niet ook in privé. Dat zulks is beoogd blijkt evenmin uit de grondslag van de vordering en hetgeen partijen in de procedure hebben aangevoerd.

7.3. Ter beoordeling staat of hier sprake is van bij Rosenthal-Engels berustend auteursrecht als bedoeld in de Auteurswet. Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord komt de vraag aan de orde of Rosenthal-Engels de bevoegdheid toekomt in de zin van artikel 28 Auteurswet, ofwel dat de uitzondering van artikel 29 Auteurswet zich hier voordoet. In dat verband dient de vraag te worden beantwoord of de goederen zijn gekocht voor eigen gebruik of in het kader van handel.

7.4. Artikel 1 van de Auteurswet bepaalt dat het auteursrecht het uitsluitende recht is van de maker van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst, of van diens rechtsverkrijgenden om dit openbaar te maken en te verveelvoudigen, behoudens de beperkingen, bij de wet gesteld. In dit geval vallen alleen de tekeningen en de dagboekbrief (/dagboekbrieven) onder het aan Rosenthal-Engels toekomende auteursrecht in de zin van de Auteurswet. Immers, met betrekking tot de tekeningen en de dagboekbrief (/dagboekbrieven) staat onbetwist vast dat deze zijn gemaakt door de zoon, zodat op grond van artikel 2 van de Auteurswet het auteursrecht daarvan bij erfopvolging is overgegaan naar Rosenthal-Engels. Met betrekking tot de foto's is gesteld noch gebleken dat deze zijn gemaakt door de zoon (of door Rosenthal-Engels) en ten aanzien van de boeken staat vast dat deze niet zijn geschreven door de zoon noch door Rosenthal-Engels.

7.5. Lid 1 van artikel 28 Auteurswet bepaalt dat het auteursrecht aan de gerechtigde de bevoegdheid geeft om roerende zaken die in strijd met dat recht openbaar zijn gemaakt, als zijn eigendom op te eisen dan wel vernietiging of ongebruikmaking daarvan te vorderen. Teneinde tot vernietiging of ongebruikmaking over te gaan kan de gerechtigde de afgifte van deze zaken vorderen. Ingevolgde artikel 29 kan de in artikel 28 lid 1 bedoelde bevoegdheid niet worden uitgeoefend ten aanzien van zaken die onder personen berusten, die niet in soortgelijke zaken handeldrijven en deze uitsluitend voor eigen gebruik hebben verkregen, tenzij zij zelf inbreuk op het betreffende auteursrecht hebben gemaakt.

7.6. Ingevolgde artikel 29 Auteurswet dient derhalve allereerst te worden beoordeeld of de door Rosenthal-Engels gevorderde zaken zijn gekocht door iemand die deze zaken voor eigen gebruik heeft verkregen of door iemand die in soortgelijke zaken handel drijft. Rosenthal-Engels heeft betoogd dat de zaken niet uitsluitend voor eigen gebruik zijn aangewend. De VOF houdt zich immers bezig met het ontwikkelen en ontwerpen

van, alsmede groothandel in grafische producten. Mede gelet op het feit dat Ter Marsch c.s. de collectie al enige weken na aankoop weer te koop aanbieden, moet geconcludeerd worden dat zij in de uitoefening van hun beroep of bedrijf hebben gehandeld, aldus Rosenthal-Engels.

7.7. De rechtbank is van oordeel dat voldoende aannemelijk is geworden dat Arnold de onderhavige zaken in privé heeft verkregen. De rechtbank heeft hierbij met name rekening gehouden met de omstandigheid dat de rekening van De Friedesche Molen (zie productie 1 bij conclusie van antwoord in conventie) is gesteld op naam van Arnold. Voorts is geenszins vast komen te staan dat de VOF handel drijft in antiquarische tekeningen of soortgelijke zaken. Dit leidt dan ook tot de conclusie dat de rechtbank voldoende aannemelijk acht dat Arnold de collectie heeft gekocht als persoonlijke hobby en dat de vordering jegens de VOF, Ter Marsch en Duim zal worden afgewezen.

7.8. **Resteert met betrekking tot artikel 29 Auteurswet de vraag of Arnold zelf inbreuk heeft gemaakt op het betreffende auteursrecht. De rechtbank is van oordeel dat dit niet het geval is. Het enkele feit dat Arnold -uit coulanceoverwegingen- zich bereid heeft getoond om tegemoet te komen aan de wens van Rosenthal-Engels om de werken weer in haar bezit te krijgen, is geen verkoop die als inbreuk kan worden gekwalificeerd. Nu gesteld noch gebleken is van andere inbreuken op de auteursrechten gaat de uitzondering van artikel 29 Auteurswet in dit geval op, zodat Arnold ten aanzien van de tekeningen en de dagboekbrief (/dagboekbrieven) -welke dagboekbrief of brieven blijkens het procesverbaal van de deurwaarder overigens niet in beslag zijn genomen- een beroep toekomt op artikel 29 Auteurswet. Het voorgaande brengt met zich dat de vordering van RosenthalEngels in zoverre zal worden afgewezen.**

7.9. Rosenthal-Engels heeft subsidiair een beroep gedaan op revindicatie op grond van artikel 5:2 BW, waartegen Arnold zich heeft verweerd met een beroep op artikel 3:86 lid 3 sub a BW. Nog daargelaten het antwoord op de vraag of Arnold heeft gekocht van een beschikkingsbevoegde vervreemder, is de rechtbank van oordeel dat Arnold de bescherming van voornoemd artikel toekomt. Arnold heeft immers de collectie gekocht van antiquariaat De Friedesche Molen, op wiens briefpapier de factuur is gesteld en welk antiquariaat (onbetwist) van het verhandelen van soortgelijke zaken anders dan als veilinghouder haar bedrijf maakt in een daartoe gebouwde onroerende zaak. De omstandigheid dat de koop tussen Arnold en De Friedesche Molen is gesloten in een sporthal in Haarlem, alwaar een jaarlijkse antiquarenbeurs werd gehouden, maakt niet dat voormeld artikel toepassing mist. Bij een dergelijke beurs waar blijkens de overgelegde deelnemerslijst 71 bestaande antiquaren gevestigd in geheel Nederland, hun collecties tonen en ter verkoop aanbieden, behoeft een consument, in dit geval Arnold, er niet op verdacht te zijn dat er sprake zou kunnen zijn van gestolen zaken/een onbevoegde vervreemder.

7.10. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen zal het door Rosenthal-Engels primair gevorderde worden afgewezen.

7.11. Ten aanzien van het subsidiair gevorderde geldt het volgende. Artikel 12b Auteurswet bepaalt dat indien een exemplaar van een werk van letterkunde of kunst door of met toestemming van de maker of zijn rechtsverkrijgende voor de eerste maal in een van de lidstaten van de Europese Unie in het verkeer is gebracht door eigendomsoverdracht, het anderszins in het verkeer brengen van dat exemplaar, met uitzondering van verhuur en uitlening, geen inbreuk op het auteursrecht vormt. Hoewel Rosenthal-Engels stelt dat toestemming van haar voor overdracht van de tekeningen en de dagboekbrief (/dagboekbrieven) ontbrak, is de rechtbank van oordeel dat desalniettemin in het onderhavige geval sprake is van het door Rosenthal-Engels in het verkeer brengen van de tekeningen. Zij heeft er voor gekozen om een opkoper in te schakelen voor het leeghalen van haar woning en het verkopen van de daarin aanwezige goederen. Dat daarbij al dan niet tekeningen en of een dagboekbrief/dagboekbrieven van de zoon zonder haar toestemming zijn meegenomen, komt voor haar rekening en risico. Het had op haar weg gelegen om beter toezicht te houden op de gang van zaken rondom het leeg halen van haar woning. Dit geldt te meer daar door beide partijen is gesteld dat het een grote woning betrof met zeer veel spullen. Aldus is sprake van uitputting van de auteursrechten ten aanzien van de tekeningen en de dagboekbrief (/dagboekbrieven) als bedoeld in artikel 12b van de Auteurswet. Arnold zal zich echter ondanks deze uitputting wel hebben te houden aan hetgeen in de Auteurswet verder is bepaald, nu de auteursrechten nog wel bij Rosenthal-Engels rusten. De rechtbank ziet echter in dit stadium geen aanleiding om ten aanzien van het naleven van de wet door Arnold een verklaring voor recht uit te spreken of daaraan een dwangsom te verbinden. Dit geldt te meer daar Arnold zelf stelt dat hij de collectie voor zijn privé-collectie heeft aangeschaft en dat hij deze niet te koop aanbood voordat de familie Engels/Rosenthal-Engels zich kenbaar maakte.

7.12. Rosenthal-Engels zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van Ter Marsch c.s. worden begroot op: - vast recht 193,00 - salaris procureur 1.808,00 (4,0 punten x tarief EUR 452,00)
Totaal EUR 2.001,00

7.13. Hetgeen partijen verder nog naar voren hebben gebracht kan, als reeds in het voorgaande behandeld, danwel niet terzake dienend, buiten beschouwing blijven.

in reconventie

7.14. Op de beslaglegger rust een risicoaansprakelijkheid voor de gevolgen van het door hem gelegde beslag indien de vordering waarvoor beslag is gelegd geheel ongegrond is. De vraag of een beslaglegger aansprakelijk is voor de gevolgen van een beslag omdat het beslag is gelegd voor een te hoog bedrag, lichtvaardig is gelegd of onnodig is gehandhaafd, moet worden beantwoord aan de hand van criteria die gelden voor

misbruik van recht. Uitgaande van de concrete omstandigheden van het geval kan aldus aan de orde komen of een beslag als vexatoir en daarom onrechtmatig moet worden aangemerkt. Hetgeen in conventie is overwogen brengt met zich dat het beslag door Rosenthal-Engels vexatoir en daarmee onrechtmatig is, zodat thans de vraag aan de orde komt welke schadevergoeding Rosenthal-Engels aan Arnold verschuldigd is.

7.15. Volgens Arnold bestaat de materiële schade uit de vernieling van meerdere kwaliteitsloten op drie verdiepingen in zijn woning. Na de beslaglegging zijn niet dezelfde kwaliteit sloten teruggeplaatst. De immateriële schade bestaat uit het feit dat het gezin van Arnold op de dag van de beslaglegging een vakantie in Zeeland heeft moeten afbreken om zo snel mogelijk naar Amsterdam te rijden. Vervolgens bestaat deze schade uit het feit dat de beslaglegging en de gronden daarvoor voor zoveel onrust en onbegrip bij Arnold hebben gezorgd, dat hij meerdere malen zijn huisarts heeft moeten bezoeken. Arnold is ongewild in een juridische procedure betrokken. Dit alles te samen levert veel stress op, temeer als bedacht wordt dat Arnold een zeer welwillende houding had ten opzicht van Rosenthal-Engels toen geïnformeerd werd naar de tekeningen.

7.16. Rosenthal-Engels betwist dat sprake zou zijn geweest van onregelmatigheden bij de beslaglegging. In het bijzijn van de hulpofficier van justitie heeft de deurwaarder, uitdrukkelijk nadat was geconstateerd dat er niemand in de woning aanwezig was, een slotenmaker om assistentie gevraagd om de woning te betreden. Eerst daarna ontving de deurwaarder een telefoontje van de buurman van Arnold die meldde dat de litigieuze stukken zich elders bevonden. Hierop heeft de deurwaarder de woning verlaten en zijn er vergelijkbare sloten op de deuren geplaatst. Rosenthal-Engels verwijst ter ondersteuning van haar betoog naar het proces-verbaal van de deurwaarder.

7.17. De rechtbank overweegt ten aanzien van de materiële schade als volgt. Gelet op de factuur van de deurwaarder is voldoende aannemelijk geworden dat de sloten die na het beslag door de deurwaarder zijn geplaatst van mindere kwaliteit zijn dat de oorspronkelijke kwaliteitsloten, dergelijke sloten zijn immers duurder dan EUR 75,-. Als onbetwist staat vast dat naast de sloten van de woning van Arnold ook sloten zijn geopend in het perceel waar de collectie zich daadwerkelijk bevond. Dat de sloten vervangen moesten worden staat als onbetwist vast. Derhalve begroot de rechtbank de schade ten aanzien van de sloten naar billijkheid op EUR 1.000,-.

7.18. Met betrekking tot de gevorderde immateriële schadevergoeding geldt dat artikel 6:106 lid 1 sub b BW -onder meer- bepaalt dat voor nadeel dat niet in vermogensschade bestaat, de benadeelde recht heeft op een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding indien de benadeelde in zijn persoon is aangetast. De enkele omstandigheid dat de deurwaarder de woning van Arnold heeft betreden en dat Arnold als gevolg daarvan een vakantie heeft onderbroken, brengt niet met zich dat Arnold in zijn persoon is aangetast als bedoeld in voornoemd artikel. Evenmin is daartoe

voldoende dat, zoals Arnold heeft gesteld, Arnold als gevolg van de onderhavige gang van zaken lijdt aan stress . De gevorderde immateriële schadevergoeding zal dan ook worden afgewezen.

7.19 . In de omstandigheid dat beide partijen over en weer op enkele punten in het ongelijk zijn gesteld, ziet de rechtbank aanleiding om de proceskosten in reconventie te compenseren als hierna volgt.

7.20. Hetgeen partijen verder nog naar voren hebben gebracht kan, als reeds in het voorgaande behandeld, danwel niet terzake dienend, buiten beschouwing blijven.

8. De beslissing

De rechtbank

in conventie

8.1. wijst de vorderingen af,

8.2. veroordeelt Rosenthal-Engels in de proceskosten, aan de zijde van Ter Marsch c.s.

tot op heden begroot op EUR 2.001,00,

8.3. verklaart dit vonnis in conventie wat betreft de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad,

in reconventie

8.4. veroordeelt Rosenthal-Engels om aan Arnold te betalen een bedrag van

EUR 1.000,00 (duizend euro),

8.5. compenseert de proceskosten aldus, dat iedere partij de eigen kosten draagt,

8.6. verklaart dit vonnis in reconventie tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

8.7. wijst het meer of anders gevorderde af.
